

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 2. Terram malam multis vtilem & gratam, bonam noxiam fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

nihil sponte prouenire. Denique omnem messis ipem sudoribus irrigandam. Nimirum omnis querela, aut impatiens est, aut stuporata. Stupide enim mentis est, omnia ab uno loco exigere. Alibi Ceres, alibi Bacchus; alibi panis, vinum alibi quærendum est. Neque spicas de vinea vellere, neque ubi seminatum est triticum, racemationem facere oportet. *Numquid colligunt de spinis unas, aut de tribulis fisus?* Alia alibi felicius proueniunt, ut commercijs sit locus, & caussa humanæ societatis. Nemo foris emeret, si omnia domi nascerentur. Et, ut videoas, omnia prodesse, ipsa etiam saxa aliunde aduehuntur. Tu alteri pannum mittis, ut corpus vestiat; alter tibi columnas mittit, quibus domum fulcias. Sic tibi lana, illi lapides, immò vtraque vtrique prouidunt. Rusticus è pago lac & butyrum fert in urbem; ex urbe refert instrumenta agriculturæ. Utiliter igitur aliquid deest in uno loco, ut id, quod superest, ad alterum locum exportet, & amicitiam gignat necessitas commeandi.

*Matth. 7.
16.*

§. II.

Terram malam multis utilem & gratam; bonam noxiā fuisse.

Gg 3 At

At hæc sudore constant? &c, vt dicitur,
dij omnia laboribus vendunt? Hoc primus
noster parens nobis meruit, cui dictum est;

Gen. 3.17. *Maledicta terra in opere tuo: in laboribus co-
medes ex ea, cunctis diebus vita tua. Spinas &
tribulos germinabit tibi, & comedes herbam
terrae. In sudore vultus tui vesceris pane. Cul-
pam sequitur poena. Sed poena utilis, quia
labore parca vitam sustentant; immo &
poena leuis, quia multis labor est jucundus,*

Iob. 5. 7. *cum ignavia naturæ aduersetur; & homini
nihil tristius sit, quam otio torpere. Homo
enim nascitur ad laborem, sicut avis ad vola-
tum.*

**S. Hiero-
nym. ep.
13. ad Pau-
linum.** *Quia igitur, vt S. Hieronymus ait,
Nihil sine magno labore vita dedit mortali bus,
& hoc ipsum homini natura suave, vtile-
que facit, & deses cibo indignus censeret,*

**2. Thes-
sal. 3. 10.** *juxta illud: Si quis non velit operari, nec man-
duceat, non solum mirandum non est, si non
sint ubiq; Elysij campi, aut Thessalica Tem-
pe, sed etiam inter diuinæ prouidentiæ be-
neficia numerari potest, si quibusdam Deus
sterilitate loci offert occasionem laboran-
di. Quin & plurimi Sanctorum deliberatis
consilijs, loca aspera, atque inculta ele-
runt; vt ibi virtus tanto securius regnare;
vbi nec terra, nec homines possent luxu-
riare.*

tiare. Sic vixerunt illi, quibus dignus non erat Hebr. 11.
mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, 38.

O speluncis, & cauernis terræ. Sic in Ægypto
deserta loca coluerunt discipuli S. Marci
Euangelistæ. Sic eorum posteri & imita-
tores Eremitæ. Sic S. Bruno ab Vgone E-
piscopo Gratianopolitano montes totius
Diœcefis aspertimos, quos Carthusianos
appellant, impetravit habitandos. Nimirū
ad sidera seriò tendentibus aspera in vias
vertuntur. Quemadmodum etiam ad Tar-
tara currentibus via expeditior est, per
pascua pinguia. Plerumq; enim ubi magna
rerum, ibi non parua scelerū est abundan-
tia. *Hinc felix illa Campania*, ait Plinius, *ab Plin. li. 3.*
hoc sinu incipiunt vitiferi colles, & temulentia cap. 5.
nobilis, succo, per omnes terras, inclito, atq;
ut veteres dixeré, summum Liberi patris cum
Cerere certamen. Quid in ista tam beata
regione creuit? Lolium. Ut enim felicitatis
comes solet esse superbia, ita ausa est Ca-
pua cum Campania de principatu certare;
adeò ut Campana arrogantia in prouerbiū
venerit; & ex intoleranda ferocia, teste
Tullio, ad inertissimum ac desidiosissimum *Cic. in*
otiū perducta sit. Nam, neruis vrbis om- *orat. pro*
nibus exactis, vrbs ipsa soluta ac delicijs *Rullo.*

Cic. in
orat. ad
senat.
post redi-
tum.

debilitata est. *Qui locus*, vt ait idem, alio loco, propter ubertatem agrorum, abundatiamq; rerum omnium superbiam & crudelitatem genuisse dicitur. Immò luxuries Annabalem ipsum Capuae corrupti, & exercitu illius effeminauit. Adeò quem non potuit ferrum emollire, quem nulla vis telorum frangere, nec fortissimus hostis quiuit fatigare, succubuit amoenitate terrae superatus. Quamobrem prouide olim monuit

Deuter. 8. legislator ille: *Obserua, & caue, ne quando obliuiscaris Domini Dei tui, & negligas mandata eius atque iudicia, & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie: ne postquam comederas, & satiaris fueris, domos pulchras edificaueris, & habitaueris in eis, habueris q; armata bonum, & onium greges, argenti & auri copiam, eleveritur cor tuum, & non reminiscaris Domini Dei tui.* Itaq; adeò inter mala non est numeranda mala terra, vt etiam beneficium; & terra fœcunditate nobilis, præcipitum virtutis esse possit, induceréque in Dei obliuionem.

§. III.

Bonos è mala terra bonam; malos etiam bona malam facere.

Quanquam nec illud mihi propositum
est,